

عنوان مقاله:

اثر اسپرمیدین بر تحمل به سرمای بذور خیار در مرحله تکمیل جوانه زنی

محل انتشار:

(مجله تحقیقات بذر، دوره 12، شماره 45 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده‌گان:

محمد سلیمانی - دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

مصطفی مبلی - دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

علی اکبر رامین - دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

لیلا اصلانی - دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

به منظور بررسی اثر اسپرمیدین بر تحمل به سرمای بذور خیار رقم 'رشید' در مرحله تکمیل جوانه زنی، آزمایشی در قالب طرح کاملاً تصادفی با چهار تیمار شامل غلظت‌های صفر، ۱/۰، ۰/۵ و ۰/۱ میلی مولار اسپرمیدین با چهار تکرار در انکوباتور در دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان به صورت چهار آزمایش مجزا اجرا شد. به این منظور در ابتدا بذرها ۲ روز در دمای ۲۰ درجه سلسیوس قرار گرفتند تا آبتوشی صورت گیرد و پس از تیمار با هورمون، ۱۳، ۱۱، ۹ یا ۶ درجه سلسیوس قرار گرفتند. برای مقایسه اثر دما و برهمکنش آن با غلظت اسپرمیدین داده‌های چهار آزمایش با همدیگر در یک طرح کرت‌های خرد شده (۴ دمای متفاوت انکوباتور به صورت ۴ کرت اصلی و ۴ غلظت اسپرمیدین به صورت ۴ کرت فرعی) آنالیز آماری شدند. در خلال و پایان هر آزمایش ویژگی‌های شامل طول ساقه چه و ریشه چه، وزن تر و خشک ساقه چه و ریشه چه، نشت یونی ساقه چه و ریشه چه اندازه گیری شد. یافته‌ها نشان داد که کاربرد اسپرمیدین در غلظت‌های پایین موثرتر از غلظت‌های بالا در تعديل سرمادگی بود. در اکثر موارد غلظت بیش از ۰/۵ میلی مولار اسپرمیدین اثر بازدارنده بر روی ویژگی‌های اندازه گیری شده نشان داد. با کاهش دما در مرحله تکمیل جوانه زنی، بیشتر ویژگی‌های رشد اندازه گیری شده در اندام هوایی و ریشه به طور معنی داری کاهش یافت. برهمکنش هورمون و دما برای ویژگی‌های طول ساقه چه و ریشه چه و وزن تر ریشه چه از نظر آماری معنی دار شد، بنابراین اثر غلظت‌های مختلف هورمون بر این ویژگی‌ها تابع دما بود.

کلمات کلیدی:

پلی آمین، تنش، سرمادگی

لينك ثابت مقاله در پايجاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1765243>